Víctor Masferrer planta ulls al bosc per enregistrar el misteriós pas del temps

L'artista va presentar ahir a la Casa de Cultura de Girona la seva Exposició Viatgera

A ‘Clarianes de bosc', fa servir càmeres fotogràfiques artesanes

Un visitant observa les càmeres, ahir a Girona Foto: MANEL LLADÓ.

“Què veuria l'arbre si aixequés els ulls?”, es preguntava Víctor Masferrer, i com que no en feia prou de mirar enlaire i imaginar-se esperant pacientment, va concebre la idea d'una càmera que pogués ser enterrada i adoptés per ell el punt de vista d'un arbre, o d'un cuc, que li permetés desentranyar el misteri d'aquest silenci tan pregon que deu haver-hi a bosc quan no hi passa res més que el pas del temps. D'aquest interrogant va néixer Clarianes de bosc, el conjunt de fotografies, dibuixos i càmeres que ha fet servir per a les seves observacions i que va inaugurar ahir a la Casa de Cultura de Girona, dins el programa d'Exposicions Viatgeres de la Diputació.

Que tothom desterri, però, la imatge d'una càmera convencional, fins i tot de les més rudimentàries. Víctor Masferrer (Barcelona, 1980) crea els seus propis artefactes modelant fusta de pollancre fins que obté un recipient en forma d'ou, una espècie de llavor que planta al peu d'algun exemplar de la mateixa pollancreda d'on ha extret la fusta del seu aparell amb dues obertures a cada extrem: a la de dalt, enfocant al cel, hi encasta una lent que, per mitjà de llargues exposicions, a vegades de dies sencers, li retornen la imatge d'un món nocturn, blavís, vagament agitat per un brancatge fantasmal; a la de baix, enfonsada al subsòl, deixa que hi entrin les sals, els fongs, la humitat, i que intervinguin en el resultat fotogràfic amb la mateixa inclemència amb què ho fa per damunt la llum. “És una manera de reflexionar sobre com ens relacionem amb la natura i també sobre com mirem”, explicava ahir aquest artista, establert a Sant Julià de Ramis, que es declara fascinat per les celestografies pioneres de l'escriptor suec August Strindberg. “Eren plaques nocturnes amb les quals obtenia resultats molt còsmics i inquietants”, com si revelessin una visió negada a l'ull nu, alguna veritat oculta que un simple paper fotogràfic estès a terra podia arribar a copsar. També Masferrer ha estudiat els instruments òptics i les tècniques primerenques de reproducció d'imatges per crear els seus propis ginys fotogràfics i propiciar amb ells “una reflexió sobre el món en què vivim”.

Hi ha un acte de resistència en tot plegat que expressa molt bé la crítica d'art Maria Palau en el text del catàleg: “Mirar és una manera de ser al món. Mirar és una actitud de compromís amb el món.” Per això l'opció artesanal de Masferrer no és gens banal, no és pintoresca, sinó deliberadament política. Com a artista contemporani, dóna importància al procés, però no desdenya “la presència física de l'obra”, aquesta cosa tan anacrònica, per exemple, de donar-se temps per fer una fotografia. L'exposició es podrà veure a Girona fins al 8 d'octubre i després viatjarà a altres municipis com ara Lloret, Ripoll, Blanes, la Jonquera, Torroella i Castellfollit.

Publicat a:
-El Punt Avui. Comarques Gironines 07-09-2016 Pàgina 25

Font del document:
http://www.elpuntavui.cat/cultura/article/19-cultura/1001777-victor-masferrer-planta-ulls-al-bosc-per-enregistrar-el-misteri os-pas-del-temps.html